

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นครูทางจิตเช่นเดียวกันกับพ่อ สอนสิ่งที่ลูกได้เรียนรู้จากพ่อแก่ผู้อื่นด้วย หากลูกได้ซึมซับความรู้ ลูกก็สามารถอธิบายความรู้นี้ให้แก่ใครก็ตามได้ด้วยเช่นกัน
- คำถาม:** บาบามีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนในประเด็นใด และลูกๆ เช่นกันต้องกลับมาไม่สั่นคลอนในสิ่งใด?
- คำตอบ:** บาบามีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนในละคร บาบาวุฒว่า สิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วอยู่ในละคร ลูกจะทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ละครจะไม่ปล่อยให้ลูกเปลี่ยนแปลงสิ่งใด อย่างไรก็ตาม สภาพของลูกก็ยังไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า ถ้าเป็นเช่นนั้น ฉันจะทำสิ่งนั้น ถ้าฉันรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ฉันก็จะไม่ทำสิ่งนั้น บาบาวุฒว่า อย่าได้จดจำอดีต เพียรพยายามที่จะไม่ทำความผิดเช่นเดิมอีกครั้งในอนาคต

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ พ่อเองพูดว่า ไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาเมื่อไร เพราะพ่อนั้นแฝงตัว ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าดวงวิญญาณเข้าไปในครรภ์เมื่อไร ไม่สามารถจะมีเวลาหรือวันที่สำหรับสิ่งนั้น มีการให้เวลาและวันที่สำหรับช่วงเวลาที่จะออกมาจากครรภ์ ในทำนองเดียวกันลูกไม่สามารถบอกเวลาหรือวันที่เมื่อبابาเข้ามา ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าท่านเข้ามาในพาหนะเมื่อไร เมื่อبابาเคยมองบางคน พวกเขาจะกลับมาซาบซึ้งและหลุดหายไปสภาพนั้น พวกเขาจะคิดว่ามีใครบางคนเข้ามา หรือมีบางพลังที่เข้ามา พลังนั้นมาจากที่ใด? พ่อไม่ได้ทำการทวงสดหรือทำทาบพิเศษใด ที่เรียกว่าแฝงตัว ไม่มีเวลาหรือวันที่ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าการสร้างอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนขึ้นมาเมื่อไร สิ่งหลักคือ มานมานะบาฟ พ่อพูดว่า โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกเรียกหาพ่อ พ่อของลูก ให้มาและทำให้ลูกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมารีสุทธ์และทำให้โลกบริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า ตามแผนของละคร จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อพ่อมาอย่างแน่นอน ไม่ว่าอะไรที่เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองเป็นต้นมาจะช้าร้อย ยุคทองและยุคเงินนั้นจะช้าร้อยในทุกวินาทีที่ผ่านไปอย่างแน่นอน ยุคสมัยก็เฝ้าแต่ผ่านไปด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่ายุคทองนั้นผ่านไปแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่าลูกเคยผ่านยุคนั้น ลูกคือผู้ที่กลับมาแยกห่างจากพ่อก่อน ดังนั้นลูกควรจะคิดว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรและลูกจะใช้ 84 ชาติเกิดอีกครั้งเหมือนเดิมอย่างไร นั่นคือลูกจะต้องเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของลูกอย่างไร ในยุคทองมีความสุข เมื่ออาคารเก่าเติมที่, บางครั้งหลังคาถล่มลงมา บางครั้งบางสิ่งก็เกิดขึ้นที่อื่นในอาคาร ดังนั้นจึงมีความใส่ใจที่จะซ่อมแซมเมื่ออาคารนั้นเก่ามาก ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าอาคารนั้นไม่เหมาะสำหรับการอยู่อาศัยอีกต่อไป ลูกจะไม่พูดถึงสิ่งนี้ในโลกใหม่ เวลานี้ลูกกำลังกลับมาที่มีค่าที่จะไปโลกใหม่ ทุกสิ่งในตอนแรกนั้นใหม่แล้วก็กลับมาเก่า เวลานี้ลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถแม้กระทั่งเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเฝ้าแต่ถ่ายทอดกิตะและรามายณะ ฯลฯ และไม่ว่างเว้นอยู่กับสิ่งนั้น ลูกกับพ่อก็เคยไม่ว่างเว้นอยู่กับธุรกิจนั้นด้วยเช่น เวลานี้พ่อทำให้ลูกรู้คิดอย่างยิ่ง บาบาวุฒว่า ลูกๆ เวลานี้โลกเก่ากำลังจะจบสิ้น เวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะไปที่นั่น ไม่ได้เป็นกฎด้วยเช่นกันที่ทุกคนจะสามารถนั่งในดินแดนของการหลุดพ้นได้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วการทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะเกิดขึ้น ลูกรู้ว่าเป็นยุคบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ที่เป็นสิริมงคลที่สุดของโลกเก่าและโลกใหม่ เวลานี้การเปลี่ยนแปลงต้องเกิดขึ้น แล้วลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีแม้กระทั่งคำถามถึงความรู้สึกของความทุกข์ใดๆ ที่นั่น มีการจดจำว่าเคยมีอุปสรรคต่างๆ ในไฟฟูชาโยญ และดังนั้นจึงมีอุปสรรคต่อไป จะมีอุปสรรคหลังจากหนึ่งวงจรด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกได้กลับมาเข้มแข็ง งานของการสร้างและการทำลายล้างนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ลูกมีอุปสรรคในสิ่งใด? พ่อพูดว่า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นเพราะสิ่งนี้จึงมีการถูกทำร้าย มีตัวอย่างของครุพดี ความขัดแย้งทั้งหมดนั้นเป็นเพราะการถือพรหมจรรย์ แน่แน่นอนลูกจะต้องกลับมาตโมประธานจากสโตประธาน ลูกต้องลงบันไดมาและโลกนั้นต้องกลับมาเก่าอย่างแน่นอน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจและไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลายเป็นครู สิ่งนี้แน่นอนเพราะลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ที่ลูกศึกษาเล่าเรียนแล้วกลายเป็นครู และแล้วรัฐบาลก็จะให้ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนกับครูและกลับมาฉลาดนั้นสอบผ่าน พ่อได้ทำให้ลูกเป็นครู ครูเพียงผู้เดียวจะทำอะไรได้? ลูกทั้งหมดเป็นครูทางจิต ดังนั้นลูกควรจะมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ความรู้ของการกลายเป็นเทพจากมนุษย์มีความถูกต้องแม่นยำอย่างมาก ยิ่งลูกจดจำพ่อในเวลานี้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับแสงมากเท่านั้น ผู้คนจะเฝ้าแต่ได้นิมิต ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมารีสุทธ์ และแล้วก็จะเข้าไปได้ที่ผู้อื่นจะได้นิมิต พ่อซึ่งเป็นผู้ช่วยก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อช่วยลูกๆ เสมอ สิ่งนี้ตามลำดับกันไปในการศึกษาเล่าเรียน ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าสติปัญญาของลูกซึมซับความรู้ได้มากแค่ไหน หากลูกซึมซับความรู้แล้วแสดงให้เห็นสิ่งนั้นด้วยการอธิบายแก่ผู้อื่น นี่คือการพหุสมบัติ และหากลูกไม่ให้ทรัพย์สินสมบัตินี้แก่

ผู้อื่นก็จะไม่มีใครเชื่อว่าลูกมีทรัพย์สมบัติใด หากลูกให้ทานทรัพย์สมบัติ ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ มหาเศรษฐีและมหาวิระนั้นเป็นเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าทุกคนจะสามารถเป็นเหมือนกัน ผู้คนมากมายมาหาลูก ลูกจะนั่งลงและเพียรพยายามอย่างหนักกับแต่ละคนหรือไม่? ผู้คนเหล่านั้นได้ยื่นสิ่งต่างๆมากมายผ่านทางหนังสือพิมพ์ และดังนั้นพวกเขาจึงรุ่มร้อน แล้วเมื่อพวกเขามาหาลูกและได้ยื่นความรู้จากลูก พวกเขาก็ตระหนักถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำลงไปจากการทำตามการกำหนดของผู้อื่น และความรู้ก็เป็นสิ่งดีมาก สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะทำให้แต่ละคนถูกต้อง ที่นี้เช่นกันต้องใช้ความเพียรพยายามเป็นอย่างมาก ถึงกระนั้นก็ตาม มีบางคนที่เป็นมหาเศรษฐี (ผู้ร่ำรวย) บ้างก็เป็นผู้ร่ำรวย (กองทัพบก) และผู้อื่นก็เป็นพลเดินเท้า เหล่านี้เป็นบทบาทของพวกเขาในละคร ลูกเข้าใจว่าในที่สุดแล้วลูกจะได้รับชัยชนะ ลูกจะกลายเป็นสิ่งที่ลูกเคยเป็นในวงจรที่แล้ว ลูกๆต้องเพียรพยายาม พ่อแนะนำลูกว่า พยายามที่จะอธิบาย ก่อนอื่นใด ไปที่วัดของชีพบาบาและทำงานรับใช้ที่นั่น ลูกสามารถถามว่า ผู้นี้คือใคร? เหตุใดท่านจึงได้เท้านั่งบนรูปบูชา? ลูกรู้อย่างดี มีการพูดกันว่าพ่อครัวได้ไปเยี่ยมถ้ำที่กำลังไหม้และอยู่ที่นั่นและกลายเป็นนาย ตัวอย่างนี้กล่าวถึงลูก ลูกไปที่นั่นเพื่อปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้น พวกเขาส่งคำเชิญมาให้ลูก และดังนั้นเมื่อลูกรับคำเชิญเช่นนั้นแล้ว ลูกควรจะมีความสุข สมญาที่ใหญ่โตมีการให้ที่ค่าสี ฯลฯ มีวัดมากมายอย่างยิ่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาได้พบกับผู้หญิงที่ดี พวกเขาทำให้เธอเรียนรู้ก็ตะด้วยหัวใจและให้เธออยู่ข้างหน้า แล้วพวกเขาก็รับรายได้จากที่เธอได้รับ ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะไม่มีสิ่งใดเลย ผู้คนมากมายเรียนรู้พลังลึกลับ ลูกควรจะไปยังสถานที่เช่นนั้น ลูกๆไม่ควรพยายามที่จะตีความหมายของคัมภีร์ ลูกต้องไปและให้คำแนะนำของพ่อ ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องสรรเสริญท่าน พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตาม “มานามานะบาบ” ไม่ได้หมายความว่าลูกต้องไปและอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ‘มาเมคัม’ หมายถึง จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อสัญญาว่าลูกว่าพ่อจะปลดปล่อยลูกจากบาปของลูกทั้งหมด บาปเริ่มต้นเมื่อเวลาของราวันได้มาถึง ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามเป็นอย่างมากเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้คนก็เพียรพยายามอย่างมากทั้งวันทั้งคืนเพื่อที่จะได้รับตำแหน่ง นี่เป็นการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการมีหนังสือใดๆ ที่นี้ ลูกมีวงจรของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก นี่ไม่ใช่เรื่องยาก ลูกไม่ได้บอกรายละเอียดของทุกชาติเกิด 84 ชาติเกิดของลูกได้จบสิ้นลงแล้ว และเวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ต้องถูกทำให้บริสุทธิ์อีกครั้งอย่างแน่นอน เผาแต่บอกทุกคนให้จดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ลูกๆ พูดว่า บาบ่า ฉันไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ อ้อ! แต่พ่อกำลังบอกลูกให้จดจำพ่อเป็นการส่วนตัว แล้วเหตุใดลูกจึงพูดถึงโยคะ? เพราะลูกพูดถึงโยคะลูกจึงลืมพ่อ จะมีใครที่ไม่สามารถจดจำพ่อของพวกเขาได้? ลูกจดจำพ่อแม่ทางร่างของลูกอย่างไร? ผู้เดียวนั้นเป็นแม่และพ่อของลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน สรรพสัตว์เองก็กำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนทุกคน มากเท่าที่ลูกศึกษาเล่าเรียน ลูกก็จะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้มากตามนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกไม่สามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยการอ่านคัมภีร์ หรือด้วยการสวดมนต์หรือทำทปาเซีย มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น? ลูกยังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ ลูกไม่ได้มีศรัทธาใด ถึงกระนั้นก็ตามลูกยังคงต้องอธิบายอย่างแน่นอนว่าบาปและบุญมีการสะสมอย่างไร นั่นคือหลังจากอาณาจักรของราวันเริ่มต้นลูกก็เริ่มทำบาป มีแม้กระทั่งลูกเช่นนั้นที่ไม่สามารถอธิบายได้ว่าโลกใหม่คืออะไรและโลกเก่าคืออะไร เวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกไม่จำเป็นต้องไปที่ใด ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะออกจากบ้านเพื่อไปกราบไหว้บูชาที่อื่นเสมอ สามิจะบอกภรรยาของเขาวา เธอมีภาพของกฤษณะอยู่ที่บ้านเช่นกัน แล้วเหตุใดจึงต้องออกไปที่นั่น? มีความแตกต่างอะไรที่นั่น? สามินั้นกล่าวได้ว่าเป็นพระเจ้าของเธอ แต่ถึงกระนั้นเธอก็ไม่ยอมฟังเขา! ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างวัดที่อยู่ไกลมากและอยู่สูงมากเพื่อที่ผู้คนจะได้มีศรัทธาในวัดเหล่านั้น ลูกอธิบายว่าผู้คนได้ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายเพียงไรจากการไปวัดต่างๆ นั่นเป็นเพียงระบบที่พวกเขาสร้างขึ้นมา พวกเขาไปที่ชีวา-คาลิเพื่อการจาริกแสวงบุญ แต่ไม่มีการบรรลุผลใดด้วยสิ่งนั้น เวลานี้ลูกได้รับศรัทธาจากพ่อ ลูกไม่ต้องไปที่ใด ในความเป็นจริง พระเจ้า สามิเหนือสามิทั้งหลายคือผู้เดียวเท่านั้น ผู้เดียวที่สามิ ลูกป่า น้ำ อาของลูก จดจำคือพระเจ้า สามิของทุกคน และพระเจ้า ผู้เป็นพ่อของทุกคน ท่านพูดกับลูก จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ในเวลานี้แสงของลูกแต่ละคนกำลังถูกจุดขึ้น และดังนั้นผู้คนจะสามารถเห็นแสงในตัวลูกได้ ดังนั้น ชื่อของลูกๆ ควรจะได้รับการประกาศเกียรติคุณด้วยเช่นกัน พ่อประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของลูกๆ ลูกสาวชุดขมิ้นความฉลาดมากในการอธิบาย เธอได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากและดังนั้นเธอจึงได้ไปลำหน้าผู้ที่มีอายุมากกว่า เธอสามารถเพียรพยายามอย่างมากกว่าในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันและลำหน้าผู้อื่น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเพียรพยายาม เราไม่ควรจะมีอาการหัวใจวาย แม้ว่าลูกจะมาในเวลาสุดท้าย ลูกยังคงได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ในแต่ละวันลูกหลายคนเช่นนั้นจะปรากฏตัวขึ้นอยู่เรื่อยๆ ลูกมีบทบาทของชัยชนะที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับลูก จะมีอุปสรรคด้วยเช่นกัน ไม่มีอุปสรรคใดเช่นนี้ในขุมหมุมทางจิตอื่นๆ ที่นี้มีความปั่นป่วนเนื่องจากกิเลส มีการจดจำกันว่า เหตุใดเราทั้ง

น้ำทิพย์และดื่มยาพิษ? ศาสนาเทพเดียวกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นด้วยความรู้ อาณาจักรของราวันไม่สามารถคงอยู่ในยุคทองได้ การอธิบายมีความชัดเจนมาก พวกเขาได้แสดงให้เห็นอาณาจักรของราวันต่อจากอาณาจักรของราม ลูกได้แสดงให้เห็นช่วงเวลาด้วยเช่นกัน นี่คือการบรรจบพบกัน เวลานี้โลกกำลังเปลี่ยนแปลง พ่อผู้เดียวที่ให้แรงบันดาลใจกับการก่อตั้ง การหล่อเลี้ยง และการทำลายล้าง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก แต่เมื่อพวกเขาไม่ได้ซึมซับสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาก็จดจำสิ่งอื่น และพวกเขาก็ลืมความรู้และโยคะ ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้า, ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด แต่ละวัน ลูกกำลังจะกลับมาบังคับ ลูกได้รับทรัพย์สมบัติ มีการจ่ายค่าใช้จ่ายด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า หม้อจะกลับมาเต็มอย่างต่อเนื่อง ลูกจะมีค่าใช้จ่ายเช่นที่ลูกเคยมีในวงจรที่แล้ว ละครจะไม่ยอมให้ลูกใช้จ่ายมากกว่าหรือน้อยกว่า บาบามีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนในละคร ไม่ว่าสิ่งใดที่ผ่านไปก็อยู่ในละคร ลูกไม่ควรพูดว่า “ถ้ามันเป็นเช่นนั้น ฉันก็จะไม่ได้ทำสิ่งนั้น” สภาพนั้นยังไม่ได้ถูกพัฒนา สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะปรากฏออกมาจากปากของลูกอยู่เรื่อยๆ แล้วลูกก็รู้สึกถึงสิ่งนั้น บาบาพูดว่า อย่าได้คิดถึงอดีต เพียรพยายามที่ในอนาคตจะไม่ทำความผิดพลาดเช่นนั้นอีกครั้ง เหตุนี้เองบาบาพูดว่า เขียนสาริตของลูก มีประโยชน์มากมายในสิ่งนั้น บาบาได้เห็นบุคคลที่เขียนเรื่องราวทั้งชีวิตของเขาเพราะเขาคิดว่าลูกๆ ของเขาจะเรียนรู้จากสิ่งนั้น ที่นี้มีคุณประโยชน์ในการทำตามศรัทธา ไม่สามารถมีความห่อหุ้มที่นี้ มีตัวอย่างของนาราด มีคุณประโยชน์มากมายในการเก็บสาริตไว้ บาบาให้คำสั่งแก่ลูก และดังนั้นลูกๆ ควรทำตามคำสั่งเหล่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับความรู้และอธิบายความรู้แก่ผู้อื่น ให้ทานสมบัติแห่งความรู้และกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ อย่าได้โต้แย้งกับใครเกี่ยวกับคัมภีร์ แต่ให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อ

2. ลูกต้องไม่คิดถึงสิ่งต่างๆ ในอดีต ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ทำความผิดพลาดได้อีก เก็บสาริตที่ซื่อสัตย์ไว้
พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ไม่พลาดกลัวและกลับมามีชัยชนะ และดึงดูดทุกคนด้วยการดูดซับอำนาจแห่งสัจจะ

ลูกๆ เป็นดวงวิญญาณที่มีพลังและสูงส่งด้วยพลังของสัจจะ ลูกได้รับความรู้ที่แท้จริง พ่อที่แท้จริง การได้มาซึ่งการบรรลุผลที่แท้จริง การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง คุณธรรมที่แท้จริง และพลังที่แท้จริง เมื่อลูกมีความซาบซึ้งของอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น อำนาจของสัจจะนี้จะแผ่แต่ดึงดูดทุกดวงวิญญาณ แม้กระทั่งในดินแดนแห่งความห่อหุ้ม ผู้ที่มีพลังของสัจจะจะมีชัยชนะ การได้มาซึ่งสัจจะคือการมีความสุขและไม่พลาดกลัว ผู้ที่พูดสัจจะจะไม่พลาดกลัว พวกเขาไม่มีวันมีความกลัวใดๆ

คติพจน์: วิธีที่จะเปลี่ยนแปลงบรรยากาศคือการมีความคิดที่เป็นบวกและทัศนคติที่มีพลัง

*** โอม ชานติ ***

ความเพียรพยายามพิเศษที่จะกลับมาหัดเทียบกับพอบราห์มา

เช่นที่พอบราห์มาอยู่อย่างเต็มไปด้วยความรักในทุกการกระทำ คำพูด สายใย และความสัมพันธ์ของท่าน และมีความรักในสำนึกและสภาพของท่าน ในท่านองเดียวกัน ทำตามพ่อ ยิ่งลูกกลับมาน่ารักมากเท่าไร ลูกก็จะสามารถอยู่อย่างกลมรวมในความรัก และสามารถทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวลูกเองและหัดเทียบกับพ่อได้อย่างง่ายดายมากเท่านั้น